

Anna-Liisa Sutela

Äkkiä oli ilta

Äkkiä oli ilta

Anna-Liisa Sutela

ÄKKIÄ OLI ILTA

© 2018 *Anna-Liisa Sutela*

Kustantaja: BoD™ – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: Books on Demand GmbH, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-0206-2

Joku voi ajatella,
että yksinäinen on sellainen,
joka ei nuku.
Oikeassa on.
Taivaan tähdet ikkunassa
vanhuksen ystävänä.

Ensin loppuu kyky liikkua
ja kun takeltelet sanoissasi
joku voi luulla sinua hulluksi,
älykäs ihminen on nopea,
nopea sanoissaan ja teoissaan.

Kuin tykinkuulana sinun pitäisi lausua,
kuinka hurmaantunut olet
omaan huoneeseesi.

Tapetti seinällä
on kuin värikäs läiskä,
joka nauraa kanssasi.
Kauan sitten kadotettu ystävä
iloihsee auringonsäteenä seinällä.

Olen ajatellut matkata
vuosissa taaksepäin ja käydä
tervehtimässä ystäviäni,
 kuolleita ja karanneita,
niitä unohtuneita, joita en enää muista,
 ja varsinkin heitä
 ylpeyteni hetkillä
joihin en pitänyt yhteyttä.

Minulla on suuri joukko vieraanani
ja paljon puhuttavaa.

Talon emäntä tarjoaa kahvit.

Posken ryppyisyys
ja hampaaton suu
nauraa minulle
silmät täynnä iloa,
kun tulen sinua tervehtimään.

Onko ollut hyvä päivä,
kysyy minun kelloni.

Minun äitini on vanha,
ryppyinen suu vapisee ja katsoo
tätä elämää, kulkemistani,
sillä me tulevaisuuden ihmiset ajattelemme,
etemme me sentään noin kurjaksi tule
emme näin paljon ja nopeasti
apua tarvitse.

Omillamme pärjäämme hetken
tämän ajan kummallista harhaa.

Jos muistaisin naisen,
joka istuu vieressäni ja puhuu
tuttavalliseen sävyyn,
voisin heittäytyä mukaan.
Vaikuttaa mukavalta.

Mutta vieraille en puhu.

Hän väittää olevansa tyttäreni,
mutta minulla ei ole tytärtä,
ei ainakaan noin vanhaa
kuin edessäni on.

En uskoudu tuntemattomille.

Runot kertovat läheisen, oman äidin lähestyvistä kuolemasta, viimeisistä hetkistä, arjen tapahtumista, jossa ihmisyyys on vahvasti läsnä. Kertojana vuorottelevat kuoleva vanhus ja tytär.

Runot kertovat väkevästi vanhuudesta, luopumisesta, surusta ja pelosta. Samalla se on kuvaus ihmisyydestä ja eletystä elämästä, kun kaikki turha on riisuttu ympäriltä. Enää ei tarvitse teeskennellä. Lähestyvä kuolema antaa myös lohdun ikuisuuden pitkässä matkassa.

